

Ghid de comunicare pentru mass-media în urgențele de sănătate publică

BBC

MEDIA ACTION

TRANSFORMING LIVES THROUGH MEDIA
AROUND THE WORLD

Autori

Genevieve Hutchinson și Jacqueline Dalton

Traducere de:

Diana Mirza-Grisco

Designer

Lance Bellers

Fotografia de pe copertă

O echipă de filmare, purtând măști de protecție, înregistrează un interviu în timpul pandemiei COVID-19.

(Fotografie de Fabrice COFFRINI / AFP/GETTY IMAGES)

Cuprins

1 Introducere	4
2 Cum poate avea mass-media o contribuție semnificativă?	5
3 Ce sunt urgențele de sănătate publică?	6
4 Cum salvăm vieți: ghid de comunicare	14
5 Surse suplimentare de informații	30

1 Introducere

O criză sau o situație de urgență de sănătate publică este caracterizată de capacitatea acesteia de a crea probleme de sănătate și de a conduce la decesul a sute, mii și uneori milioane de oameni.

Într-o criză de sănătate publică, mass media are puterea de a salva vieți.

O comunicare eficientă poate ajuta la prevenirea sau reducerea răspândirii bolilor și îi poate îndruma pe cei afectați spre servicii de sănătate și tratament. Acest manual oferă recomandări profesioniștilor din media despre cum pot ajuta publicul în timpul urgențelor de sănătate.

Acesta poate fi citit împreună cu Manualul [BBC Media Action's Lifeline Production](#) (disponibil online) care oferă îndrumări mai generale despre modalitățile de comunicare cu persoanele afectate de crizele umanitare pentru a ajuta la salvarea de vieți și a reduce suferința.¹

Urgențele de sănătate publică pot avea un debut rapid sau foarte lent.

Acest manual va aborda urgențele care încep relativ rapid: urgențele de sănătate publică cu debut rapid.

Fotografia de mai sus

Un redactor radio lucrează împreună cu un inginer de sunet în cadrul unei emisiuni în direct din Italia în timpul pandemiei COVID-19 (Fotografie de Ivan Romano/Getty Images)

¹ BBC Media Action (2013), *Lifeline programming for people affected by crises* (online). Disponibil la: <https://www.bbc.co.uk/mediaaction/publications-and-resources/brochures/lifeline-programming>

2 Cum poate avea mass-media o contribuție semnificativă

O strategie eficientă de comunicare într-o urgență de sănătate poate avea un impact major, reducând numărul persoanelor afectate de la mii sau milioane, la doar zeci sau sute.

Mass media poate lua legătura rapid cu populația, conectând cetățeni, experți și serviciile de urgență. Poate oferi oamenilor informații importante din surse sigure, informându-i despre evenimentele în desfășurare, cum să se protejeze, precum și când și cum să solicite tratament și sprijin. Poate contribui la reducerea necesității de a călători a personalului medical sau a mobilizatorilor comunitari pentru a sensibiliza publicul în timpul urgențelor de sănătate publică, în special în situațiile în care oamenii ar putea fi, sau ar trebui să fie izolați unii de alții pentru a preveni răspândirea bolii.

Reducerea impactului urgenței de sănătate duce și la deservirea serviciilor medicale, care astfel pot salva și mai multe vieți.

Lipsa informației corecte și de încredere în timpul situațiilor de urgență poate conduce la răspândirea zvonurilor și a dezinformării, ducând la panică și haos, practici care creează riscuri și mai mari pentru oameni și/sau stigmatizează oamenii afectați de boală, toate acestea contribuind la creșterea numărului persoanelor afectate sau a deceselor în contextul răspândirii bolii. Organizațiile mass-media pot ajuta la umplerea acestui gol informațional periculos și pot corecta informațiile eronate.

Există și dovezi că mass-media poate juca un rol important în timpul crizelor de sănătate publică, oferind încurajări, promovând calmul și motivând persoanele să acționeze pentru a-și ameliora situația.²

² BBC Media Action (2015). *Raport de cercetare: Difuzarea emisiunilor în urgențe umanitare – O sinteză a constatărilor evaluării* (online). Pentru mai multe informații accesați: <https://www.bbc.co.uk/mediaaction/publications-and-resources/research/reports/Humanitarian-broadcasting-in-emergencies-synthesis-report-2015>

3 Ce sunt urgențele de sănătate publică?

O criză sau urgență de sănătate publică se remarcă printr-o situație de sănătate care poate duce la înrăutățirea sănătății sau la îmbolnăvirea, dizabilitatea și/sau decesul unui mare număr de oameni, sau a unui procent semnificativ din populație.³

Dacă o urgență de sănătate este de proporții considerabile atunci guvernul ar putea instaura "starea de urgență", care-i va oferi posibilitatea să modifice funcțiile agențiilor publice pentru ca acestea să poată gestiona intervențiile de urgență.⁴

O urgență sau criză de sănătate publică poate avea un debut rapid, precum epidemia de holeră într-o tabără de refugiați în timpul unei crize umanitare sau un debut lent, precum creșterea nivelurilor de obezitate în multe țări. Așa cum se menționează în introducerea ghidului, acest manual se concentrează pe urgențele sau crizele de sănătate publică cu debut rapid.

Epidemiile de proporții pot împovăra serviciile de sănătate și perturbă stilul de viață normal, existând posibilitatea ca un remediu sau un tratament simplu să nu fie disponibile. Incidența ridicată a călătoriilor internaționale face posibilă transformarea rapidă a unui focar sau a unei epidemii într-o pandemie, dacă intervențiile nu sunt coordonate corect, la timp și în mod corespunzător.

Mai jos sunt listate exemple de boli care au potențial de a declanșa urgențe de sănătate publică:

- **Holera** reprezintă un risc de sănătate deosebit de mare în urgențele umanitare. Focarul din Haiti apărut la 10 luni după cutremurul din 2010 a dus la un număr estimat de 600,000 cazuri de holeră și 7,436 decese în 22 de luni. Supraaglomerarea, alimentația deficientă, lipsa infrastructurii sanitare, suprasolicitarea serviciilor medicale și sărăcia au fost motivele cheie ale răspândirii rapide a holerei în Haiti și sunt des întâlnite în multe epidemii provocate de această boală.⁵

3 OMS (2017), *Cadrul intervențiilor de Urgență* (online). Disponibil la: <http://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/258604/9789241512299-eng.pdf;jsessionid=2C902589AC35344B0A22D5C5868C976E?sequence=1>

4 OMS (nedatat), *Definiții: urgențe* (online). Disponibil la: <https://www.who.int/hac/about/definitions/en/>

5 Townes, D (2018), *Health in Humanitarian Emergencies: Principles and Practice for Health and Healthcare*, Cambridge University Press

- **Gripa** este de obicei sezonieră, însă există preocuparea că lipsa prevenției corespunzătoare și a măsurilor de siguranță ar putea duce la o pandemie de gripă și la milioane de decese în câțiva ani.⁶ Oamenii cu sisteme imunitare mai slabe, precum femeile însărcinate, persoanele în vârstă și copiii sub cinci ani prezintă un risc ridicat. Un număr mare de îmbolnăviri ar putea suprasolicita serviciile medicale și pune presiune asupra familiilor și a comunităților să-i îngrijească pe cei bolnavi, expunându-se riscului. Un focar care afectează mai mulți oameni luni sau ani la rând poate avea un impact semnificativ asupra altor sectoare, deoarece oamenii nu pot munci sau merge la școală din cauza bolii, sau pentru că au grijă de un bolnav, sau încearcă să evite riscul de infectare.
- Epidemiile de **boli care pot fi prevenite prin vaccinare** precum rujeola, febra galbenă sau poliomiелita izbucnesc în urma dezinformării privind vaccinarea, în contexte umanitare care întrerup serviciile de imunizare sau a migrației în masă între zonele cu acoperire limitată cu vaccinuri. Aceste epidemii au potențialul de a deveni urgențe de sănătate publică dacă ratele de vaccinare nu cresc. La momentul redactării (spre sfârșitul anului 2018), epidemii de poliomiелită continuă să existe în Nigeria, Afganistan și Pakistan, iar epidemii recente au izbucnit în țări în care poliomiелita fusese anterior eradicată (precum Somalia și Siria). Epidemiile de rujeolă în Europa reprezintă rezultatul unui nivel scăzut de vaccinare datorat dezinformării.
- Epidemia provocată de **virusul Ebola** între anii 2014–2016 în Africa de Vest s-a răspândit rapid în Sierra Leone, Liberia și Guinea, provocând mii de decese. Deși focarul major a existat în aceste trei țări, călătoriile internaționale au dus la apariția câtorva cazuri și în alte țări precum Mali și Nigeria. În paralel cu decesele provocate de virusul Ebola în această perioadă, decesele din Sierra Leone, Liberia și Guinea au fost provocate și de faptul că oamenii nu au avut acces

⁶ OMS (2018), *Influenza* (online).
Disponibil la:
<http://www.who.int/influenza/en/>

la servicii medicale pentru a trata alte afecțiuni. Oamenii au evitat să acceseze serviciile medicale mai mult decât de obicei deoarece acestea erau supraaglomerate, nu erau disponibile sau deoarece oamenilor le era frică să nu se infecteze cu virusul Ebola în instituțiile medicale. Răspândirea rapidă a Ebola a fost determinată de un număr de factori. Printre aceștia se numără natura virusului, practicile funerare tradiționale prin care oamenii au intrat în contact cu persoane infectate cu virusul Ebola la etapa cu cel mai mare grad de infecțiozitate, dezinformarea care a însemnat că oamenii nu au redus contactele sociale suficient de devreme, condițiile de suprapopulare din anumite regiuni și deplasările efectuate de unele persoane infectate.

Definiții

Afecțiune – orice situație care provoacă o stare de rău. Aceasta poate include boli, tulburări și probleme medicale.

Infecție – cauza unei boli care poate fi transmisă de la o persoană la alta precum virusii, bacteriile și paraziții.

Boală – o combinație de simptome care duce la încetarea funcționării normale a unor părți ale corpului. Bolile pot fi provocate de infecții, factori genetici, stil de viață sau factori de mediu.

Focar de boală – atunci când mai multe persoane decât ar fi de așteptat sunt afectate de o boală anumită într-o comunitate, zonă sau într-un sezon. Un focar poate dura câteva zile, săptămâni sau ani.

Epidemie – atunci când o boală infecțioasă afectează un număr mare de oameni într-o scurtă perioadă de timp, răspândindu-se într-o comunitate, sau mai multe comunități sau țări.

Pandemie – o epidemie la nivel mondial sau într-o zonă extinsă, care trece frontierele internaționale și de obicei afectează un număr mare de oameni.

Boli care pot fi prevenite prin vaccinare – bolile care pot fi prevenite prin vaccinare adecvată.

Sistemul imunitar – sistemul organismului care de obicei luptă cu bolile.

Cine poate fi cel mai mult expus riscului într-o urgență de sănătate publică?

Oricine poate fi expus riscului de îmbolnăvire, însă unele persoane sunt mai expuse decât altele, sau se confruntă cu "efecte negative asupra sănătății" (decese sau probleme pe termen lung). Acest lucru se poate datora faptului că :

- Comportamentul acestora îi expune riscului (ex. lucrătorii medicali sau rudele care îngrijesc bolnavii)
- Sistemele lor imunitare nu sunt complet dezvoltate încă (ex. copiii cu vârste sub cinci ani) sau sunt slăbite datorită altor condiții (ex. femei însărcinate, persoane cu condiții de sănătate pre-existente care afectează sistemul imunitar, vârstnicii)
- Nu pot să părăsească o zonă cu grad ridicat de risc (ex. persoanele cu probleme de mobilitate sau cu probleme severe de sănătate mintală)
- Sunt vulnerabili din cauza rolurilor de gen (ex. fete și femei, care probabil îngrijesc mai mult persoanele afectate de boală și sunt astfel expuse riscului de infectare).

Tabelul de mai jos prezintă unele grupuri de oameni care pot fi cel mai mult expuse riscului de afectare sau de boală într-o urgență de sănătate publică, precum și modurile în care acestea pot fi expuse riscurilor. Această listă nu este completă și persoanele cel mai mult expuse riscului vor fi mereu altele în dependență de cauza urgenței de sănătate publică. Discutați cu echipele de intervenție cât de repede posibil pentru a afla cine este cel mai vulnerabil și cel mai mult expus riscului, deoarece acestea sunt grupurile cheie cărora veți încerca să le acordați sprijin prin activitatea dumneavoastră.

Exemple de persoane expuse	Exemple de cum și de ce sunt supuse riscului
- Personalul medical - Personalul care manipulează deșeuri anatomo-patologice și părți anatomice - Persoanele care manipulează cadavre - Persoanele care îngrijesc alte persoane	Deoarece intră în contact cu persoanele bolnave și/sau când prezintă cel mai mare grad de infecțiozitate, sunt expuși riscului de infectare. Personalul medical este uneori vizat în timpul conflictelor armate și în contexte umanitare deseori lucrează în cele mai periculoase condiții.
- Persoane cu probleme de sănătate care duc la slăbirea sistemului imunitar - Vârstnicii - Femeile însărcinate - Copiii, în special copiii cu vârste sub cinci ani și bebelușii	Persoanele cu un sistem imunitar slăbit pot lupta mai greu cu infecțiile și bolile. În unele contexte, lipsa serviciilor medicale pentru a preveni, gestiona și trata probleme pre-existente de sănătate înseamnă că probabilitatea ca aceste persoane să se confrunte cu înrăutățirea stării de sănătate și să ajungă la deces este mai mare în timpul urgențelor de sănătate publică. Subnutriția de asemenea reprezintă un risc pentru aceste grupuri deoarece copiii, femeile însărcinate și cei cu probleme de sănătate necesită mai multe alimente bogate în substanțe nutritive pentru a supraviețui. De asemenea, persoanele - în special copiii - care suferă des de episoade diareice sunt malnutriți și astfel au sisteme imunitare slăbite.
- Copiii - Vârstnicii - Persoanele cu dizabilități - Persoanele cu probleme de sănătate mintală - Femeile	Aceste persoane se pot confrunta cu numeroase provocări suplimentare, inclusiv accesul la servicii medicale și de alt gen, să își poarte de grijă în mod independent, să fie capabili să plece dintr-o zonă afectată de o urgență de sănătate, etc.
Persoane care trăiesc în condiții de viață foarte precare, precum și cei afectați de urgențe umanitare	Vezi secțiunea de mai jos, Boli și probleme de sănătate în crizele umanitare

Boli și probleme de sănătate în crizele umanitare

În timpul crizelor umanitare poate exista un risc deosebit de mare de boală și probleme de sănătate din cauza infrastructurii afectate, dar și deoarece oamenii se găsesc deseori în spații aglomerate fără a avea condiții sanitare corespunzătoare. Accesul la adăposturi, alimente, apă potabilă, servicii medicale și asistență comunitară și pentru familii poate fi perturbat. Toți acești factori pot afecta grav sănătatea, crescând probabilitatea și impactul focarelor de boală.

Anumiți factori cheie care pot contribui la apariția bolilor și a problemelor de sănătate în contexte umanitare sunt prezentați mai jos.

- **Nutriția:** Lipsa accesului la alimente suficiente și nutritive duce la subnutriție (o formă a malnutriției). Bebelușii și copiii mici sunt de obicei primii afectați de această situație. Deficiențele nutriționale duc la anemie, pierdere în greutate și oprire din creștere - criterii utilizate pentru a măsura subnutriția. Subnutriția și deficiențele de nutriție slăbesc sistemul imunitar ceea ce înseamnă că organismul nu este capabil să lupte cu infecțiile și boala așa cum o face în mod obișnuit. Ceea ce înseamnă că probabilitatea de îmbolnăvire, precum și riscul de a deceda în urma unei infecții precum holeră, bolile diareice, gripa sau pneumonia este mai mare în cazul unei persoane subnutrite. Alăptarea bebelușilor este crucială pentru a reduce impactul malnutriției în special la bebelușii sub șase luni. Însă pentru ca aceasta să fie eficientă, mama trebuie să se alimenteze suficient - dacă mama este subnutrită, copilul alăptat va fi și el subnutrit.

Apa: În dependență de criza umanitară, sistemele de aprovizionare cu apă și salubritate ar putea fi distruse sau oamenii ar putea locui în tabere și adăposturi temporare fără infrastructură corespunzătoare de aprovizionare cu apă. În ambele cazuri accesul la apă curată, săpun și produse de curățenie ar putea fi limitat sau inexistent. Sistemele de salubritate precum gropile de gunoși prestabilite, sisteme de canalizare și drenaj s-ar putea să nu existe pentru o anumită perioadă, și în prima perioadă s-ar putea să nu existe - sau să fie foarte limitat - accesul la servicii medicale și medicamente. Epidemiile de holeră reprezintă un risc tipic în astfel de situații cu condiții de igienă și salubritate precare și în spații aglomerate.

- **Boli infecțioase:** Un număr mare de persoane care locuiesc în spații aglomerate, în adăposturi temporare fără acces la apă curată, servicii de salubritate corespunzătoare și deseori cu niveluri reduse de vaccinare creează condiții propice pentru o răspândire rapidă a bolilor infecțioase. Acestea pot include boli diareice (inclusiv holera), boli care pot fi prevenite prin vaccinare (precum poliomielita și rujeola) și gripa. De asemenea, ar mai putea exista un număr mare de persoane afectate de boli care se transmit de la insecte sau animale precum malaria sau febra dengue, deoarece lipsa drenajului apei creează condiții de înmulțire, fiind propice pentru existența țânțarilor.
- **Sănătatea sexuală și reproductivă:** În dependență de criza umanitară, serviciile care oferă sprijin pentru sănătatea sexuală și reproductivă ar putea să nu mai fie disponibile. Acest lucru poate duce la lipsa accesului la metode de planificare familială, contracepție de urgență, asistență medicală maternă și neonatală, gestionarea condițiilor de sănătate reproductivă, prevenția și tratamentul bolilor cu transmitere sexuală (BTS) și HIV.

Fotografia de mai sus

Un bărbat cu mască de protecție trece prin fața unui afiș informativ în timpul pandemiei COVID19
(Fotografie de SERGEI SUPINSKY/AFP/Getty Image)

- **Sănătatea copiilor:** Întreruperea prestării serviciilor de sănătate înseamnă că monitorizarea sănătății copiilor, sprijinul acordat părinților și vaccinarea copiilor ar putea fi întrerupte. Sistemul imunitar este în dezvoltare până la vârsta de cinci ani. Ceea ce înseamnă că copiii sub cinci ani se vor îmbolnăvi mai repede și că probabilitatea deceselor în acest grup este mai mare în timpul epidemiilor sau ca rezultat al subnutriției.
- **Violența:** În timpul unei crize umanitare nivelul violenței domestice are tendința de a crește, femeile și copiii fiind de obicei cei mai afectați. Violurile și agresiunile sexuale, în special împotriva femeilor și a fetelor, sunt mai dese, iar deseori accesul la tratamente pentru traumatisme, precum și sprijinul de sănătate mintală și emoțională este redus, dar și accesul la justiție pentru a trage la răspundere făptașii.
- **Sănătatea mintală:** Problemele de sănătate mintală pot fi larg-răspândite printre martorii unor traume sau victimele unei crize umanitare. Stresul cotidian legat de sărăcie, pierderea mijloacelor de subsistență, izolare și excluziune socială poate pune în pericol sănătatea mintală a populației. Tulburarea de stres post-traumatic (PTSD), depresia, anxietatea și abuzul de substanțe sunt toate probleme tipice de sănătate mintală care apar în aceste contexte.
- **Răni:** Rănilor depind de tipul de criză umanitară. Tăieturi adânci, arsuri, fracturi, înecare, focuri de armă, lovituri și hemoragii interne, înjunghieri, pierderea membrilor, etc. toate necesită acordarea primului ajutor și s-ar putea să necesite și intervenții chirurgicale extensive și complicate. Multe persoane nu știu ce trebuie să facă atunci când cineva este rănit: nu știu care sunt acțiunile imediate ce trebuie întreprinse sau cum să obțină ajutorul și asistența disponibilă.
- **Probleme de sănătate cronice și dizabilități:** Persoanele care suferă de boli netransmisibile, probleme de sănătate cronice sau dizabilități ar putea avea nevoie constantă de medicamente, a căror disponibilitate este subit întreruptă în timpul crizelor umanitare. Ceea ce înseamnă că oamenii care suferă de diabet, cancer, HIV, artrită, probleme de mobilitate, epilepsie, cecitate, hipoacuzie sau boli conexe senilității ar putea avea alte necesități stringente pe lângă cele de bază ce țin de alimente, apă curată, adăpost și asistență medicală primară.

4 Cum salvăm vieți: ghid de comunicare

Această secțiune prezintă unele lucruri pe care dumneavoastră, ca jurnalist, redactor sau producător le puteți face pentru a ajuta cât mai bine publicul într-o urgență de sănătate publică.

Pregătiți-vă

Pentru a fi cât mai eficiente, comunicarea și reacția mass-media într-o situație de urgență de sănătate publică trebuie să fie cât mai rapide. O bună pregătire duce la reacții rapide. Începeți prin consolidarea relațiilor cu serviciile de intervenție în situații de urgență, instituțiile medicale și experții care sunt buni comunicatori în acea situație. Cultivarea acestor relații poate contribui la includerea mass-media și a practicilor de comunicare în timpul intervențiilor în situații de urgență și va facilita implementarea altor etape menționate în prezentul manual.

În unele zone, organizații precum Crucea Roșie ar putea să desfășoare activități de pregătire cu comunitățile locale, inclusiv stabilirea unor sisteme de monitorizare a bolilor și a unor planuri de acțiune pentru cazurile în care va izbucni o epidemie. Discutați cu aceste organizații despre cum ați putea sprijini mai bine aceste acțiuni.

Fotografia de mai sus

Un jurnalist filmează o asistentă medicală în secția de terapie intensivă destinată cazurilor de COVID-19. (Fotografie de Alberto PIZZOLI / AFP/Getty Images)

Surse potențiale de informare

- **Instituții specializate în tematici de sănătate:** Médecins Sans Frontières (MSF), Organizația Mondială a Sănătății (OMS), Unicef, Fondul Națiunilor Unite pentru Populație (UNFPA), Ministerul Sănătății, Centrele pentru Controlul și Prevenirea Bolilor (CDC)
- **Organizații non-guvernamentale naționale și internaționale (ONG-uri):** ONG-uri locale și mișcarea Crucea Roșie / Semiluna Roșie
- **Membrii comunității:** liderii grupurilor religioase, liderii comunitari, lideri de tineret, liderii sindicatelor, etc.
- **Salvatorii din prima linie:** inclusiv lucrătorii medicali, mobilizatorii sociali, poliția și uneori personalul militar

Într-o urgență de sănătate publică de proporții, paginile electronice ReliefWeb.int și humanitarianresponse.info ar putea conține informații și contacte utile.

Investigați

Este important pentru jurnaliști să cunoască informațiile cheie despre o anumită urgență de sănătate - prevenire, transmitere și tratament - însă jurnaliștii nu sunt experți. Identificați sursele care vă pot oferi informații corecte și care vă pot învăța mai multe despre acest subiect.

Stabiliți obiective

Există diferite moduri în care puteți să vă ajutați publicul în urgențele de sănătate publică. Dacă vă este clar ce doriți să obțineți prin emisiunile difuzate, atunci programul dumneavoastră va fi probabil unul de succes. Lista de mai jos prezintă unele lucruri utile pe care mass media le poate face în timpul urgențelor de sănătate publică:

Ajutați publicul să rămână sănătos :

- Oferindu-i informații corecte despre ceea ce se întâmplă și ce a declanșat criza
- Explicându-i care sunt intervențiile de urgență care se desfășoară și cum poate avea access la serviciile de asistență
- Informându-l despre cum poate preveni răspândirea bolii și cum să procedeze dacă persoanele individuale, sau rudele lor prezintă simptome

Motivați publicul să facă față provocărilor cu care se confruntă prin:

- Prezentarea de cazuri pozitive de recuperare și adaptare
- Împărtășirea experiențelor și a lecțiilor învățate de la alții care au fost afectați de situația de urgență
- Invitarea în programele dumneavoastră pentru a împărtăși strategiile personale de adaptare și pentru a pune întrebări experților în sănătate, serviciilor de intervenție de urgență, sau liderilor politici
- Invitarea personalităților în care oamenii au încredere pentru a liniști și a îndruma publicul

Reduceți stigmatizarea persoanelor afectate de probleme de sănătate, ajutând publicul să:

- Creadă în date medicale și nu în superstiții, și ajutându-l să învingă tabuurile
- Să aibă empatie față de persoanele afectate de situația de urgență și să înțeleagă prin ce trec acestea
- Să aibă motivația de a-i ajuta pe cei afectați fără a-i expune unor riscuri sau pericole suplimentare

Contracarați zvonurile periculoase și percepțiile eronate despre criza de sănătate:

- Oferind date verificate de la persoane de încredere
- Identificând și corectând percepțiile eronate și informațiile greșite
- Invitând publicul să pună întrebări despre boală și situația de urgență și adresând întrebări experților de încredere
- Gestionând așteptările despre ceea ce poate și ceea ce nu poate fi realizat, pentru a evita ulterior mânia și dezamăgirile

Ajutați comunitățile să acceseze serviciile de sănătate și asistență:

- Atrăgând atenția asupra comunităților ale căror nevoi nu sunt luate în considerare (și permițând autorităților să intervină și să rezolve problemele)

Exemple de informații utile

Într-o urgență de sănătate publică, oamenii s-ar putea să caute răspunsuri la următoarele întrebări.

- Ce se întâmplă?
- De ce?
- Unde?
- Cine este expus riscului?
- Care sunt pericolele?
- Cum pot să mă protejiez și să-mi protejiez familia?
- Ce ar trebui să fac dacă o persoană cunoscută se îmbolnăvește?
- Ce tip de ajutor și tratament sunt disponibile, unde și cum pot să le accesez?
- Sunt în siguranță dacă merg într-o instituție medicală?
- Este disponibilă o linie fierbinte - dacă da, care este numărul de telefon?
- Care sunt agențiile care oferă ajutor? (Descrieți logo-ul acestora, cum le recunoaștem și ce servicii prestează)
- Cum trebuie să aruncăm deșeurile?
- Ce se va întâmpla cu persoanele care vor supraviețui?
- Mă vor îmbolnăvi oare supraviețuitorii pe mine și pe familia mea?
- Va exista un vaccin care să ne protejeze?
- Cine va îngriji copiii care și-au pierdut familiile?
- Cât timp va mai dura urgența?
- Putem reveni la același stil de viață ca mai înainte sau trebuie să continuăm respectarea măsurilor de prevenție?
- Va mai avea loc o epidemie sau o urgență de sănătate similară cu aceasta? Dacă da, cum o putem preveni?
- Când vom putea călători din nou sau merge la piață/școală/muncă în siguranță?
- Unde pot găsi mai multe informații?

Coordonați

Într-o urgență de sănătate publică, mass-media și personalul medical trebuie să colaboreze pentru a comunica în mod coordonat, oferind astfel informații consecvente, la timp și clare. Contactați alte organizații mass-media, organizațiile internaționale și locale, precum și actorii guvernamentali pentru a afla ce se întâmplă și pentru a identifica informații utile pentru persoanele afectate de urgența de sănătate. Dacă există mecanisme de coordonare a procedurilor de comunicare, încercați să le explorați pentru a valorifica la maximum resursele și a minimiza confuzia, precum și dublarea eforturilor.

Oferiți informații practice care permit luarea de măsuri

Acoperirea mediatică în urgențele de sănătate publică se concentrează deseori pe oferirea de sinteze generale ale situației (precum amploarea situației de urgență sau numărul victimelor) și pe aspectele negative (inclusiv suferințele la care sunt expuși oamenii și eșecurile suferite de guvern sau alte agenții care intervin). Însă în timpul unei crize, oamenii afectați sau expuși riscurilor au nevoie, mai mult decât orice, de ”știri utile și practice”.

Utilizați timpul de emisie pentru a oferi informații practice pe care oamenii le pot utiliza pentru a-și ameliora situația în care se află, precum ce trebuie să facă pentru a preveni infectarea, ce să facă dacă cineva se îmbolnăvește și resursele cele mai importante pentru informare și asistență. Asigurați-vă că oferiți informații **pentru** cei afectați și nu doar **despre** ei.

STUDIU DE CAZ

Persoane de încredere

În 2012, o epidemie de poliomielită a izbucnit în Somalia. Echipa BBC Media Action a invitat poeți cunoscuți și promotori ai vaccinării, precum și experți în sănătate în programul nostru de radio pentru a ajuta publicul să facă alegeri informate cu privire la poliomielită și vaccinare. Poeții au compus și au citit poezii care conțineau informații despre poliomielită și vaccinuri, experții de sănătate au explicat datele și promotorii vaccinării au fost intervievați pentru a explica de ce au devenit promotori - conducând astfel la consolidarea încrederii atunci când au vizitat comunitățile.

Pentru mai multe informații accesați:

<https://www.bbc.co.uk/mediaaction/where-we-work/africa/somalia/polio-vaccination>

Apelați la personalități de încredere

Oamenii acționează doar atunci când au încredere în informația și îndrumările primite și, în mare parte, pentru a avea încredere și a crede în informațiile care ți se oferă contează de la cine vine informația respectivă. Este foarte important să invitați personalități ("voci") în emisiunea dumneavoastră în care publicul are încredere. În funcție de comunitate și de context, aceste voci vor fi o combinație de personalități bine-cunoscute, lideri comunitari, experți în sănătate și persoane "ca mine" - oameni cu care publicul se poate identifica. Ideal ar fi să fie persoane care au pus deja în practică îndrumările corecte și au luat măsuri corecte pentru a-și proteja sănătatea sau au solicitat tratament în cadrul unei instituții medicale acreditate.

Poveștile personale ale oamenilor care au fost direct sau indirect afectați de o urgență de sănătate publică pot conduce la normalizarea experiențelor și a sentimentelor legate de criză, ajutând astfel oamenii să se simtă sprijiniți și mai puțin izolați, și consolidând sentimentele de empatie față de ceilalți. Poveștile personale ajută oamenii să înțeleagă că nu doar ei se confruntă cu criza și că alții simt și reacționează la fel. Istoriile personale arată publicului cum oameni ca ei au reușit să depășească dificultățile și să adopte noi comportamente. Asigurați-vă că includeți "vocile" persoanelor din comunitatea-țintă, precum persoane care îngrijesc de alții la domiciliu, dar și persoane mai vulnerabile care ar putea fi trecute cu vederea, precum vârstnicii sau persoanele cu dizabilități.

Interacționați

Pentru a crea emisiuni de folos este necesară interacțiunea cu publicul, dar și realizarea de programe interesante și animate. Astfel de programe apropie oamenii unii de alții și ajută publicul să treacă de la simple cunoștințe despre o urgență de sănătate la a fi motivați să ia măsuri pentru a preveni înrăutățirea situației.

Interacțiunea cu publicul:

- Oferă oamenilor o platformă pentru a-și împărtăși nevoile, a cere informații și a pune întrebări
- Creează un sentiment de comunitate și de conexiune
- Consolidează sentimentul de parteneriat între public și mass-media
- Ajută la identificarea lacunelor în cadrul serviciilor de intervenție și responsabilizarea autorităților
- Ajută la identificarea și corectarea informațiilor eronate
- Facilitează fluxul de informații între experți și public
- Ajută oamenii să împărtășească cunoștințe și lecții învățate, care să-i ghideze spre luarea de măsuri corecte
- "Destigmatizează" problemele de sănătate prin aducerea lor în normalitate și consolidează înțelegerea și empatia
- Umanizează emisiunile realizate și tematica abordată prin mai multă implicare
- Vă oferă posibilitatea să vă cunoașteți mai bine publicul și să adaptați informațiile și conținutul la necesitățile acestuia

Interacțiunea cu publicul

Gândiți-vă la cum ați putea utiliza canalele existente pentru a începe o discuție și a implica publicul dumneavoastră. Mai jos găsiți câteva idei:

- Emisiuni cu apeluri telefonice în direct (Call-in shows) (ex. o sesiune de întrebări și răspunsuri cu un expert în urgențe de sănătate)
- Sesiuni de întrebări și răspunsuri cu experții pe rețelele de socializare (ex. Facebook)
- Un Quiz la care publicul poate participa prin SMS sau mesaje voce
- Membri ai publicului care își împărtășesc propriile experiențe
- Vox populi*
- Dezbateri cu public în direct de genul “town-hall” (primăria) unde publicul poate pune întrebări autorităților, experților, liderilor comunitari, etc.
- Interviu cu publicul

***Nu organizați evenimente într-un spațiu închis sau nu organizați interviuri și vox populi față în față atunci când criza de sănătate este provocată de o boală infecțioasă și astfel prezintă o problemă de securitate.** Alternativ, organizați interviuri, etc. telefonice sau folosiți instrumente online precum Skype sau aplicațiile de mesagerie. Solicitați sfatul experților înainte de a vă întâlni față în față cu persoane infectate.

Mai luați în considerare următoarele:

- La ce mijloace de comunicare (ex. telefoane) are deja acces publicul dumneavoastră, cu ajutorul cărora ar putea să interacționeze cu emisiunea dumneavoastră? Toată lumea are acces la ele sau doar unele segmente ale publicului (ex. cei mai înstăriți)?
- Aveți suficiente resurse pentru a reacționa sau a gestiona orice interacțiune cu publicul? Interacțiunea cu publicul poate necesita multă muncă precum implicarea personalului care să răspundă la telefon sau să se deplaseze pentru a realiza segmentul vox populi.
- Ce probleme de siguranță trebuie luate în considerare (ex. vârsta și vulnerabilitățile membrilor publicului, siguranța personalului dumneavoastră)?
- Va fi necesară protejarea identității membrilor publicului pe care-i intervievați?
- Există vreo modalitate de a vă asigura că persoanele vulnerabile (ex. vârstnicii, copiii, fetele și femeile, persoanele cu dizabilități) pot apărea sau pot fi reprezentate în egală măsură în emisiunea dvs.?

Luați în considerare cele mai vulnerabile persoane

În timpul oricărei urgențe de sănătate publică, persoanele cele mai vulnerabile sunt acelea care sunt expuse cel mai mult riscului de îmbolnăvire și cele care pot avea cel mai puțin grijă de ele însele. Precum s-a explicat în Secțiunea 3, printre aceștia se numără copiii, vârstnicii, femeile și fetele (în special femeile însărcinate), persoanele cu dizabilități și cele cu probleme de sănătate și bunăstare pre-existente.

Atunci când se planifică emisiunile trebuie să se ia în considerare nevoile specifice ale acestor grupuri care, deseori, sunt mai importante, și pot fi diferite de ale celorlalți:

- Ce nevoi au aceste grupuri?
- Cum pot fi ele satisfăcute?
- Ce fel de protecție și sprijin sunt necesare?
- Cine îngrijește aceste persoane și de ce fel de susținere au nevoie îngrijitorii?

Combateți zvonurile

Deconstruiți miturile și percepțiile eronate, privind infecția sau boala care a declanșat criza de sănătate - cauzele acesteia, cum se transmite, prevenția, tratamentul și stigmatizarea persoanelor afectate.

1 Identificați

Fiți atent la zvonuri și informații incorecte, care se pot răspândi din gură în gură și chiar mai repede pe rețelele de socializare.

STUDIU DE CAZ

Programe interactive

În perioada 2014–2016, când a avut loc epidemia de Ebola în Africa de Vest, unul dintre programele create de BBC Media Action a fost o discuție radiofonică în timpul căreia publicul putea pune întrebări în direct prin intermediul apelurilor telefonice. Invitații erau experți în sănătate, iar publicul putea să pună întrebări despre epidemie, despre felul în care trebuiau modificate practicile tradiționale pentru a preveni răspândirea Ebola și despre zvonurile pe care le auziseră. Astfel oamenii au putut să pună întrebările la care căutau răspunsuri, să-și împărtășească experiențele și să obțină clarificări directe privind situația existentă, despre virusul Ebola și de ce anumite practici tradiționale trebuiau oprite sau modificate.

Pentru mai multe informații accesați: <https://www.bbc.co.uk/mediaaction/where-we-work/africa/sierra-leone/sierra-leone-ebola-response>

2 Verificați

Atunci când întâlniți un zvon sau o informație dubioasă care circulă în masă, verificați dacă aceasta este adevărată.

3 Examinați

Gândiți-vă la implicațiile zvonului - ar putea aduce prejudicii directe sau indirecte?

4 Corecți

Dacă un zvon larg răspândit ar putea aduce prejudicii trebuie să-l contracarați prin informații corecte. Pentru a deconstrui miturile și percepțiile eronate, de obicei trebuie să faceți mai mult decât să afirmați că aceste informații nu sunt corecte. Asigurați-vă că aveți surse de încredere cu care puteți discuta și care pot explica clar lucrurile, într-o manieră respectuoasă și sensibilă. Interacționați cu publicul dumneavoastră și încurajați-l să pună întrebări care pe viitor să-l ajute să aibă încredere în date și să identifice dezinformarea.

Pentru mai multe indicații privind zvonurile, vedeți manualul rețelei CDAC (Communicating with Disaster-Affected Communities):

<http://www.cdacnetwork.org/tools-and-resources/i/20170613105104-5v7pb>

STUDIU DE CAZ

Combaterea zvonurilor

Eforturile de a lupta cu poliomielita în ultimii ani în Afganistan au fost împiedicate de zvonurile false legate de vaccinul anti-poliomielitic. Au existat afirmații precum că este ilegal, că este fabricat din urină de animal și că dăunează copiilor, afectându-le fertilitatea. Lucrătorii medicali și autoritățile și-au unit forțele cu liderii mullah de la nivel local și cu liderii comunitari pentru a convinge populația că vaccinurile sunt sigure. Au obținut o *fatwa* (o decizie religioasă) de la teologi importanți în format video și în scris pentru a ajuta la convingerea părinților sceptici că vaccinul anti-poliomielitic este permis în Islam.

Citiți mai departe:

<https://www.irinnews.org/feature/2018/05/10/afghanistan-battles-polio-rumours-mistrust-and-negotiating-taliban>

Comunicați corect

Pentru ca modul în care comunicați, precum și programele pe care le realizați să fie accesibile, constructive și utile este important ca acestea să respecte următoarele criterii.

- **Claritate:** Eliminați acronimele, termenii complicați și jargonul. Limitați-vă la un limbaj pe care oamenii îl înțeleg. Explicați de fiecare dată termenii sau frazele pe care publicul nu le-ar putea înțelege din start sau cu ușurință.

Exactitate: Nu comiteți erori! Fiți la curent cu evenimentele și studiați toate subiectele relevante ce țin de tematica de sănătate. Nu contribuiți la consolidarea miturilor și a percepțiilor eronate care pot împiedica eforturile de prevenție. Dacă informația dumneavoastră va fi percepută drept inexactă sau incompletă, veți pierde încrederea publicului și ați putea face mai mult rău decât bine. Imaginați-vă consecințele unei comunicări care garantează oamenilor că vaccinurile vor sosi în ziua următoare, când de fapt acestea sunt doar la etapa de testare și nu vor fi disponibile timp de săptămâni sau chiar luni. Dacă transmiteți informații eronate, rectificați-le cât mai repede posibil și informați autoritățile relevante pentru ca acestea să intervină și să limiteze consecințele.

- **De încredere:** Fiți o "voce" în care se poate avea încredere. Asigurându-vă că informația transmisă este corectă și de încredere, demonstrați că vă pasă de bunăstarea publicului dumneavoastră și încercați să-l ajutați. Colaborați cu membrii respectați ai comunității pentru a ajuta la comunicarea informațiilor importante. Evitați senzaționalismul sau exploatarea cazurilor grave.
- **Consecvență:** Coordonați cu alți comunicatori precum autoritățile locale și salvatorii din primă linie pentru a vă asigura că nu le oferiți oamenilor informații contradictorii. Dacă există inconsecvențe în mesaje, investigați cauza și rectificați-le.
- **Orientare spre soluții:** Ajuțați publicul să găsească soluții la provocările cu care se confruntă. Acceptați limitele existente în prevenirea și tratarea bolii și discutați despre stigmatizarea persoanelor care prezintă simptome. Discutați despre fricile oamenilor și căutați posibilele soluții precum identificarea și dezbateră alternativelor de la nivel comunitar privind practicile tradiționale riscante.

- **Realist:** Dacă oamenii dintr-o comunitate nu au săpun și nu-l pot obține, nu le recomandați să-și spele mâinile cu săpun. Interesați-vă ce ar putea folosi în loc (ex. cenușă) și informați-i despre această opțiune. Care sunt acele acțiuni simple, realizabile care ar putea să-i ajute pe oameni să simtă că țin, cel puțin într-o oarecare măsură, sub control criza?
- **Practic:** Facilitați gestionarea solicitărilor și a accesului la asistență medicală și servicii de intervenție în caz de urgență. Interesați-vă ce servicii sunt disponibile (precum liniile telefonice de asistență, centrele de tratament și serviciile de testare) și comunicați clar despre când și cum pot sau trebuie să le acceseze oamenii. Spre exemplu, testele se efectuează doar după apariția unor simptome sau dacă persoanele au fost expuse unui risc specific sau dacă liniile telefonice de asistență funcționează doar în timpul zilei.

Fotografia de mai sus

Personalul medical verifică temperatura unui bărbat
(Fotografie de KIRILL KUDRYAVTSEV/AFP/GETTY IMAGES)

- **Empatie:** Umanizați conținutul. Conectați-vă la emoțiile persoanelor și povestiți istoriile personale ale lucrătorilor medicali, ale celor care sensibilizează comunitatea, ale persoanelor afectate de urgențele de sănătate și ale celor care au supraviețuit. Să fii bolnav este neplăcut și uneori chiar înspăimântător. Să fii supraviețuitor de asemenea poate fi înspăimântător, să îți fie frică de stigmă și de respingerea familiei și a membrilor comunității. Același lucru este valabil și pentru lucrătorii medicali, care au fost atacați și uciși în timpul serviciului în unele urgențe de sănătate publică. Permiteți-le oamenilor să vorbească despre fricile lor.
- **Implicare:** Atrage atenția publicului și oferă-le membrilor publicului posibilitatea de a participa la planificarea emisiunilor. Se prea poate să se fi instaurat deja un dezinteres legat de tematica de sănătate, în special în locurile care sunt expuse riscului, dar care nu sunt încă afectate. Identificați noi modalități de a menține interesul publicului pentru ca acesta să continue să asculte și să discute despre aceste subiecte, fără a apela la senzaționalism sau a-i înfricoșa (vezi secțiunea *Încercați diferite formate* de mai jos).
- **Pozitivitate:** Încercați să nu vă concentrați pe aspectele negative ale urgenței de sănătate. Frica și isteria se răspândesc foarte ușor. Deși unele practici de comunicare utilizează frica și șocul drept tactici de sensibilizare a populației, acestea pot, de asemenea, duce la stigmatizare și negare și pot împiedica schimbarea de comportament necesară pentru a stopa o urgență de sănătate.

Încercați diferite formate

Folosiiți diferite modalități de comunicare a informației cu ajutorul unor formate sau segmente diverse și interesante de emisiuni. De exemplu, spot-urile scurte de tip publicitar pot fi utile în comunicarea și consolidarea unor informații foarte simple precum "Dacă prezentați următoarele simptome apelați acest număr de telefon". Muzica este o modalitate amuzantă de a repeta mesaje cheie astfel ca oamenii să le rețină ușor.

Segmentele mai lungi de emisiuni sunt potrivite pentru a-i ajuta pe oameni să știe ce au de făcut, precum și pentru a înțelege de ce și cum trebuie să facă acele lucruri. Ele sunt utile și pentru abordarea unor tematici mai complicate, sensibile sau tabu. Formatele de tipul interviurilor, discuțiilor sau docudrama vă pot permite să explorați detaliile unui subiect și să umanizați persoanele afectate de sau implicate în rezolvarea unei crize.

Adresați întrebări corecte oamenilor potriviți

Accesul la o audiență foarte mare prin intermediul mass-media reprezintă un instrument foarte puternic care poate fi benefic sau dăunător. Ține de responsabilitatea noastră să ne asigurăm că frecvențele noastre sunt utilizate în scopuri benefice. Este foarte important să alegeți intervievații care pot cu adevărat să răspundă nevoilor audienței. Selectați persoanele care au cunoștințe adecvate, credibilitate și abilitatea de a se exprima cu claritate asupra subiectului respectiv. În unele cazuri, un lucrător medical comunitar sau cineva care se recuperează după o boală ar putea fi un interviueat mai valoros sau mai relevant decât un politician cu experiență.

Puneți întrebări care vor duce la sfaturi și soluții concrete - nu doar la informații vagi pe care oamenii nu le pot utiliza pentru a acționa.

Exemple de întrebări pentru interviu

Printre întrebările care pot fi puse specialiștilor în cadrul unui interviu organizat în perioada unei epidemii de gripă se numără următoarele: (acestea pot fi adaptate la alte urgențe de sănătate):

- Ce este gripa (influenza)?
- Cum se răspândește?
- Cum poate cineva să afle dacă este bolnav sau nu de gripă (influenza)?
- Ce ar trebui să facă oamenii dacă ei sau vreun cunoscut are gripă (influenza)?
- Unde și cum pot solicita ajutor oamenii dacă bănuiesc că au gripă (influenza)?
- Care sunt șansele de supraviețuire dacă te îmbolnăvești de gripă?
- Există vreun remediu pentru gripă (influenza)?
- Cum pot preveni răspândirea gripei?
- Cum pot oferi sprijin cuiva care este în perioada de recuperare?

Să nu faci rău!

Uneori, încercând să ajute într-o urgență de sănătate publică, mass-media poate din neatenție face mai mult rău. Pe lângă faptul că trebuie să vă asigurați că informațiile pe care le comunicați se bazează pe fapte corecte, trebuie să țineți cont și de posibilele consecințe ale comunicării și cum ar putea fi interpretată.

De exemplu, în unele urgențe e posibil ca oamenii să nu aibă acces la apă potabilă și, ca urmare, agențiile care oferă asistență distribuie tablete de clor. Oamenilor li se spune că trebuie să folosească aceste tablete pentru a-i ajuta să se protejeze de boală. Însă au existat cazuri în care oamenilor nu li s-a spus *cum* să utilizeze aceste tablete și în loc să le dilueze într-o anumită cantitate de apă, ei le-au înghițit, punându-și sănătatea în pericol.

Informațiile incomplete pot face mai mult rău decât bine. Asigurați-vă că înțelegeți cum termenii, frazele sau informațiile ar putea fi greșit înțelese, sau utilizate pentru a-i stigmatiza pe alții și cum puteți evita acest lucru. De exemplu, utilizați sintagma "persoană afectată" în locul cuvântului "victimă" și evitați astfel ca oamenii să fie acuzați că au "răspândit" boala. Dar folosiți în schimb expresii precum "răspândirea" sau "transmiterea" bolii. Nu faceți legătura dintre un anumit grup și cauza sau răspândirea unei probleme de sănătate. Asigurați-vă că oamenii înțeleg cum o boală poate afecta o persoană, și ce fel de contact social poate avea restul comunității cu cei afectați fără a-i stigmatiza sau izola.

Dacă o persoană sau cineva drag al acesteia a fost afectată de boală, fiți înțelegători. S-ar putea să fie mai sensibilă atât fizic, cât și emoțional dacă își revine după o afecțiune mai serioasă sau după o perioadă de doliu după decesul unei rude.

Casetă din pagina următoare conține câteva îndrumări utile.

Intervievarea persoanelor afectate de o urgență de sănătate publică

Înainte de a vorbi direct sau indirect cu persoanele

Dacă planificați să discutați cu cineva care a fost direct afectat de o urgență de sănătate, nu vă expuneți sau nu-i expuneți pe alții riscurilor. În primul rând consultați autoritățile și experții în sănătate pentru a vă asigura că acest lucru este sigur, precum și cu privire la măsurile de protecție care ar putea fi necesare.

Dacă veți decide să faceți interviul, pregătiți-vă discutând cu personalul de sprijin despre diferitele probleme și provocări cu care se confruntă persoanele afectate de criză și despre cum să discutați cu acestea în timpul interviului.

Înainte de interviu: conversați pentru a vă asigura că interviuatul cunoaște subiectele care vor fi discutate și se simte confortabil să discute despre acestea.

În timpul interviului: asigurați-vă că obțineți consimțământul informat de la interviuat înainte de a începe interviul, astfel ca acesta să știe de ce este interviuat și cum va fi utilizat conținutul interviului. S-ar putea să dorească să fie însoțit de cineva pentru sprijin moral.

Nevoile persoanei afectate de o urgență de sănătate publică sunt mereu mai importante decât nevoile reporterului. Dacă interviuatul obosește sau devine stresat sau dacă dorește să întrerupă interviul, respectați-i dorințele.

Gândiți-vă la imaginea de ansamblu

Urgențele de sănătate nu afectează doar sănătatea oamenilor. Sursele de subzistență, educația, rutinele cotidiene, accesul la alimente și asistență medicală de rutină ar putea fi toate puternic influențate de criză. Încercați să explorați și aceste subiecte în cadrul programelor pe care le realizați.

Dacă o urgență de sănătate are loc în timpul unei crize umanitare, atunci probabil că vor exista multiple probleme de sănătate ce trebuie abordate, pe lângă toate celelalte probleme cu care se confruntă oamenii (precum pierderea membrilor familiei, a caselor, a mijloacelor de subzistență și experiențele traumatice).

5 Surse suplimentare de informații

Proiectul *The Health Communication Capacity Collaborative (HC3)*

https://healthcommcapacity.org/hc3-project-materials/?fwpp_health_area=emergency-preparedness

Organizația Mondială a Sănătății

Resurse pentru urgențe:

<http://www.who.int/emergencies/en/>

Ghid de comunicare în urgențe:

<https://www.who.int/risk-communication/guidance/download/en/>

Organizația Médecins Sans Frontières (MSF)

<https://www.msf.org.uk/issues>

Centrele pentru Controlul Bolilor (CDC-urile)

<https://www.cdc.gov/>

Ghidurile de comunicare BBC Media Action în urgențele de sănătate și în alte urgențe

Lifeline:

<https://www.bbcmmediaactionilearn.com/course/view.php?id=187>

The Pulse:

<https://www.bbcmmediaactionilearn.com/course/view.php?id=138>

O sinteză a constatărilor cercetărilor privind difuzarea emisiunilor în situații de urgență: <https://www.bbc.co.uk/mediaaction/publications-and-resources/research/reports/Humanitarian-broadcasting-in-emergencies-synthesis-report-2015>

Acest ghid a fost creat de BBC Media Action pentru Federația Internațională a Societăților de Cruce Roșie și Semilună Roșie. Publicarea a fost posibilă datorită sprijinului acordat de către Biroul pentru Sănătate Globală, Agenția SUA pentru Dezvoltare Internațională (USAID), în cadrul proiectului de grant PIO Grants GHA-G-00-08-00006 și AID-GH-IO-17-00002.

Traducerea în limba română a fost posibilă datorită sprijinului Ministerului Afacerilor Externe al Marii Britanii. Opiniile exprimate în această publicație sunt ale autorilor și nu reflectă neapărat punctul de vedere al Agenției SUA pentru Dezvoltare Internațională și nici al Ministerului Afacerilor Externe al Marii Britanii.

©BBC Media Action 2018

Pentru informații suplimentare contactați-ne la:

Tel +44 (0) 20 7481 9797

Fax +44 (0) 20 7488 9750

Email media.action@bbc.co.uk

Web bbcmediaaction.org

Sediul social

BBC Media Action
Broadcasting House
Portland Place
London W1A 1AA
United Kingdom

Numărul de înregistrare al organizației de caritate (England & Wales): 1076235

International Federation
of Red Cross and Red Crescent Societies

